

af 1,200,000 Kr. særlig kunde regnes dette Ting til Væ, og at vi af den Grund kunde kalde det Landstingets Finanslov, saa vilde jeg sige, at det i dobbelt Henseende var glædeligt. Ellers har man jo ube omkring i Befolkningen haft den Mening, at saaledes som Regeringen forelagde Finansbudgettet, saaledes var det i Reglen dette Tings Opfattelse, at det skulde være. Nu er det imidlertid blevet forandret, Sparformelighedshensyn have gjort sig gældende, og vi have faaet en Finanslov, der som sagt er bleven 1,200,000 Kr. bedre end den, som blev forelagt. Jeg betragter altsaa dette som et Fremskridt, men jeg tror i Virkeligheden ikke, at dette Ting har nogen væsentlig Fortjeneste deraf.

Jeg hører, at der er Medlemmer her i Salen, særlig det ærede 3dje Medlem for 7de Kreds (Madjen-Mygdal), som har sagt paa egne og Meningsfællers Vegne, at de ikke agte at stemme mod Finansloven, men de agte at sige: „Stemmer ikke“. (Madjen-Mygdal: Det er forkert; det har jeg ikke sagt!) Ja, jeg har opfattet det saaledes, at man fra den Side vilde sige: Stemmer ikke. Har jeg fejlet i dette, saa vil det siden vise sig. Jeg synes nu ikke, det er nogen særlig Bedrift at sige „stemmer ikke“, og navnlig i dette Ting har det grumme lidt at sige, efter som at de, der sige „stemmer ikke“ — efter hvad der er Stik og Brug — blive regnede med til at gøre Tinget besluttningdygtigt, og altsaa dog blive regnede med. Jeg forstaa derfor ikke, hvad Hensigt man kan have med at sige „stemmer ikke“, fordi det efter min Mening bliver et Slag i Lusten; hvis man vilde stemme imod, kunde jeg forstaa det. Jeg for mit Vedkommende vil ikke ønske, at jeg nogen Sinde skulde komme til at stemme anderledes som Mindretal, end jeg agter at gøre som Flertal. Det, at stemme anderledes, naar jeg er i Mindretal, end jeg agter at gøre, naar jeg er i Flertal, betragter jeg som noget aldeles hult. Jeg synes, at enten jeg er i Flertal, eller jeg er i Mindretal, maa jeg stemme paa samme Maade, og jeg tænker mig derfor ogsaa, at hvis jeg skulde bestemme mig til at sige „stemmer ikke“, eller til at stemme imod, saa vilde jeg i alt Fald, hvis jeg gjorde det, tage Konsekvenserne deraf og stemme fuldstændig paa samme Maade, naar jeg kom i Flertal. Naar altsaa de Herrer gaa ud fra det samme, saa forekommer det mig ogsaa, at de skulde at give os en Forklaring af, hvad der skulde ske, dersom de en Gang kom i Flertal og da vilde stemme imod Finansloven; saa maatte de da ogsaa anvise en Udvej for, hvad der da skulde ske.

Der er fra de tvende ærede Medlemmer for 2den Kreds, det ærede 5te Medlem (Sunn) og det ærede 6te Medlem (B. G. E. Jensen) fremkommet nogle Udtalelser, som jeg ønsker at knytte et Par Bemærkninger til. Af det ærede 6te Medlem for 2den Kreds blev Tilskuddet til Landbruget ansat til ca. 1,600,000 Kroner, og det ærede 5te Medlem for samme Kreds forøgede endog saa dette Tilskud til 1,770,000 Kroner. Jeg tror ikke, at disse Tal holde Stik. Jeg tror, man der gør sig skyldig i at medregne til Landbruget nogle Formaal, som ere almindelige Statsformaal. Jeg antager, at der for at faa denne Sum, er medregnet f. Eks. alt, hvad der skal udgives til Værn mod Sandflugtenovre i Sjælland. Der er jo paa Budgettet et meget stort Beløb, fordi der i Aar skal foretages en hel Del ekstra Arbejder, saa det er løbet op til ca. $\frac{1}{2}$ Million. Disse Udgifter mod Sandflugten kan man virkelig ikke skrive paa Landbrugets Regning; jeg kunde næsten snarere være tilbøjelig til at henregne dem til Krigsministerens Budget, fordi det jo ogsaa er et Forsvar for Landet, her er Tale om, men dette almindelige Statsformaal at værne imod Sandflugten, synes mig i alt Fald ikke burde komme paa Landbrugets Regning. Ligeledes maa man have medregnet ca. 2—300,000 Kr. til Beplantning af Sjællands Heder. Disse Udgifter til Hedeselskaberne anser jeg for et almindeligt fædrelandsk Foretagende, som ikke saaledes alene kan skrives paa Landbrugets Regning. Naar det en Gang sker, at der vokser Skove paa Sjællands Heder, da vil baade Industriens og Landbrugets Interesser være knyttede dertil, det er et fælles Gode for hele vort Fædreland. Skal Landbohøjskolen, som jo koster en 2—300,000 sammen med Laboratoriet, skrives for Landbrugets Regning, hvad jeg ikke i og for sig har noget imod, maa man paa den anden Side tage Polyteknisk Lærestanstalt og regne den til Udgifter for Industrien. Hvis man ikke regner disse Ting med, Udgifterne til Landbohøjskolen, Sandflugtsdæmpningen og Hedeselskabet, vil man ikke komme stort højere op end til det halve af, hvad de Herrer have fremhævet skulde skrives paa Landbrugets Regning. Man vilde naa til noget som 8—900,000 Kroner.

Hvad Industrien angaar skal jeg henholde mig til, hvad det ærede Medlem for 8de Kreds (Breinholt-Bandborg) fremhævede. Naar det ærede Medlem for 9de Kreds (Stilling) anføede over, at jeg skulde have talt nedvættende om den danske Industri eller det danske Haandværk, er det ikke rigtigt. Jeg har kun fremhævet en Kreds-